

Siekime lenkų prisijungimo

Vilius Braženas

Didvyriškai prieš nacius ir sovietus kovojusi lenkų tauta staiga, vykdamą į Maskvą, jaučiasi apnuoginta atsidūrusi istorijos faktų speige. O teko girdėti apie desperatiškus lenkų heroizmo žygius, kai kavaleristai puolė kartais kapoti vokiečių tankus.

Jei tauta paspaus, Lenkijos vyriausybė ras vieną iš turimų labai gerų paaiškinimų nuosprendžiui vykti į Maskvą pakeisti.

Galiu net pasisiūlyti liudininku kaip matęs Hitlerio - Stalino pakto ir Sovietų dūrio Lenkijos nugaron pasėkas. 1939 m. rudenį atsidūriau kario uniformoje Kėdainiuose. Buvau mobilizuotas Lietuvai atsiradus kaip ir karo zonoje dėl iš rusų - vokiečių gnaužto pasprukti Lietuvon plūstančių lenkų karių ir civilių.

Kartą su Ryšių bataliono vadu stovėjome Kėdainių geležinkelio stoties perone, kai pro stotį lėtai riedėjo prekinių vagonų traukinys su internuotais lenkais kariais. Atvirose duryse kojas nuleidę sėdėjo, o už jų stovėjo sumuštos kariuomenės kariai. Tie, kurie pakėlė nuleistas galvas, blankiais veidais žiūrėjo į nepažįstamą kraštą ir į grėsmingą tamsią rytdieną.

Staiga, bene tik trečiame prašliaužiančiame vagonė, vienas karys, atrodo seržantas, išsitiesė ir, žvaliai atidavė pagarbą Lietuvos karininkams. Mes taip pat žvaliai ir pagarbiai atsakėme į kario salūtą. Staiga pasikeitė praslėnkančio bedvasio ešelono vaizdas. Kitų, salūtą pamačiusių vagonų, kariai atsistojo, stovė-

jusieji išsitiesė, ir iki paskutinio vagono tęsėsi karių kariams pagarbos saljutai. Prisiminiau to jaudinančio momento savo žvilgsnį į ateitį: "Viešpatie, toks dar gali būti ir mūsų karių likimas". Deja, kai kuriems mūsų likimas buvo dar žiauresnis. Ir daugelis to ešelono lenkų karių, sovietams okupavus Lietuvą, atsidūrė Katynė.

Neduokime ramybės savo kaimynams lenkams. Kalbinkime jų atstovus. Nekaltinkime jų, bet prašykime, kad padėtų mums ir sau. Geriausiai gali padėti panaudodami bent vieną iš eilės nepalaužiamų istorinių argumentų nevykti į Maskvą.

Vienu tokiu yra Hitlerio-Stalino paktas prieš Lenkiją ir Baltijos šalis. Kitas - Maskvos peilis Lenkijos nugaron. Dar kitas - Lenkijos okupacija, pavertusi ją Maskvos "satelitu". Nepamirštinas ir Katynas. O gal pats ryškiausias ir spalvingiausias, jei būtų pilnai nušviestas, yra sovietų ir nacių pergalės prieš Lenkiją bendras kariškas paradas. Prieš 66 metus jis įvyko Brest Litovske. Štai ką lenkai, likę namie, drauge su lietuviais, turėtų paminėti. Ne "švęsti", žinoma. Tą "pergalę" tada jau atšventė rusai ir vokiečiai. Istorinėms nesąmonėms klestint, rusai ir vokiečiai dar galėtų sugalvoti bendru paradu atšvęsti ir aną "garbingą pergalę". Tik vargu ar į tokią "šventę" Putinas kviesių Lenkiją. Ir vargu ar Širakas ir Šrioderis "švelniai spausių" joje dalyvauti Adamkų.

O tie mūsų, kurie Maskvos ultimatumą vadina "mandagiu kvietimu", tą patį, atrodo, sakyti, jei kvietimas būtų suformuluotas net taip: "Esate maloniai kviečiamas dalyvauti iškilmingose Jūsų pakartuvėse". Istorinėms nesąmonėms nėra ribų. Kaip ten bebūtų, jau Prezidentas Adamkus išnešė istorinės Tiesos Vėliavą pasaulio piliakalnyje. Jei dar Lenkija atsistotų šalia Lietuvos, Tiesos Šviesa apakintų visus istorinius melagius.

Trispalvė - į muziejų?

► Tautos ir jos valstybės simbolio galima liestis lūpomis, bet ne nešvariomis rankomis; balsuojančiųjų prieš Trispalvę ar atsisakančiųjų ją kelti rankos suteptos.

Redakcijos prierašas

Lietuvos Respublikos valstybinės, istorinės ir kitų vėliavų turinį, kėlimą ir naudojimą neseniai reglamentavo LR Seimas: 2004-08-24 - Įstatymu Nr. IX-2331 (Valstybės žinios, 2004, Nr. 115-4274) ir Vyriausybė 2004-12-24 - Nutarimu Nr. 1649 (Valstybės žinios, 2004, Nr. 186-69231).

Įstatymas valstybės vėliavą įvardijo Trispalvę, istorinę - Vytis raudoname lauke.

Lietuvos valstybės vėliava keliama prie, virš ar ant valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, kitų įstaigų, įmonių ir organizacijų, nesvarbu, kokia jų nuosavybės forma, taip pat gyvenamųjų namų Valstybės švenčių Vasario 16-osios ir Kovo 11-

osios proga (Įstatymo IX-2331 5-to str. 2 dalis).

Lietuvos valstybės vėliava keliama prie, virš ar ant valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų šiomis atmintinomis ir kitomis dienomis (Nutarimo 1649 1.2 punktas): sausio 1-ąją - Lietuvos vėliavos dieną, sausio 13-ąją - Laisvės gynėjų dieną, vasario 24-ąją - Estijos nepriklausomybės dieną, kovo 29-ąją - Lietuvos įstojimo į NATO dieną, gegužės 1-ąją - Lietuvos įstojimo į Europos Sąjungą dieną, gegužės 9-ąją - Europos dieną, birželio 14-ąją - Gedulo ir vilties dieną (su gedulo ženklų), birželio 15-ąją - Okupacijos ir genocido dieną (su gedulo ženklų), liepos 15-ąją - Žal-

grio mūšio dieną, rugsėjo 23-ąją - Lietuvos žydų genocido dieną (su gedulo ženklų), spalio 25-ąją - Konstitucijos dieną, lapkričio 18-ąją - Latvijos nepriklausomybės dieną, lapkričio 23-ąją - Lietuvos karių dieną.

Istorinė Lietuvos valstybės vėliava nuolat iškeliama virš Lietuvos valdovų rūmų, Trakų pilyje, Karo muziejaus skverelyje Kaune, taip pat iškeliama vasario 16 d. prie Signatarų namų Vilniuje, kovo 11 d. - prie Seimo rūmų, liepos 6 d. - prie Prezidento rezidencijos, liepos 15 d. prie Krašto apsaugos ministerijos, spalio 25 d. - prie Seimo rūmų, Prezidento rezidencijos ir Vyriausybės.